גוט שבת אלע אידן. פארוואס אין ראש השנה טונקט מען איין דוקא אין דבש און נישט קיין אנדערע זיסע זאך? דאס ענטפער איז אפשר אזוי: עס ווערט געברענגט אין די גמרא "גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות" (יומא פו:) תשובה איז אזוי גרויס אז עס מאכט זכותעם פון עבירות. אזוי אויך דרך משל איז האניג, ווייל האניג איז די איינציגסטע כשר'ע עסן וואס קומט ארויס פון א טמא'נע חיה. וועגן דעם עסט מען דוקא האניג, ווייל האניג איז מרמז אויף דעם אז א גוטע זאך קען ארויסקומען פון שלעכטס.

מען זעט אין די דור ב"ה א כוואליע פון בעלי תשובה, וואס קומען צוריק צום אידישקייט פון אלע עקן וועלט. די הייליגע תורה רעדט אפשר ברמז די וואך וועגן די ענין, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק: "ושב ד' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים..." וואס מיינט "ושב ד' אלקיך את שבותך?" "שבותך" איז א לשון פון "שבי" – געפאנגען. ד"ה דער אייבערשטער איז מעורר תשובה ביי אלע אידישע קינדער וועלכע זענען "תינוקות שנשבו". דער פאלגענדע מוראדיגע מעשה ווייזט ווי דער אייבערשטער איז מקיים דעם פסוק: "ושב ה' אלקיך את שבותך וכו'"

בערך 20 יאר צוריק איז רב שלום שעכטער (זיין עכטע נאמען) געפארן קיין אמעריקא אפאר וואכן כדי צוזאמענצונעמען געלט פאר א וויכטיגע צוועק. יעצט, א פאר טעג פאר ראש השנה, האט ר' שלום זיך גענומען אהיימפארן קיין ארץ ישראל. ר' שלום איז געווען אויסגעמוטשעט און מיד נאך אפאר וואכן גיין נאך געלט אין אמעריקא. דער עראפלאן איז אוועקגעפארן ווען עס איז געווען שוין ביי נאכט אין ניו יארק. דער זיבעציג יעריגע ר' שלום האט גענומען זיין פלאץ אויף דעם עראפלאן, און ער איז שנעל איינגעשלאפן. דער עראפלאן האט געדארפט פארן קיין "אטענס" אין דעם לאנד גריכנלאנד. אין שטאט "אטענס" האט ר' שלום געדארפט אראפגיין פון דער עראפלאן, און כאפן אן אנדערע פליגער קיין א"י. פאר ער איז איינגעשלאפן, האט ער געבעטן פון איינעם אים אויפצוועקן ווען דער עראפלאן וועט אנקומען קיין אטענס כדי ער וועט קענען טוישן עראפלאנען.

דער אייבערשטער האט געהאט אבער אנדערע פלענער פאר ר' שלום, ווייל קיינער האט אים נישט אויפגעוועקט ווען די עראפלאן איז אנגעקומען קיין אטענס. ר' שלום האט זיך נאר אויפגעוועקט ווען דער עראפלאן האט זיך אויפגעהויבן. דעמאלט האט דער פיילאט אויסגערופן אויפן מייקראפאן: "א גוט מארגען יעדע איינער, אונזער נעקסטע סטאפ אויפן וועג איז לעבאנון." ר' שלום האט זיך געכאפט א ציטער. לעבאנון איז אן אראבישער לאנד. פאר א פרומע איד איז עס א ריכטיגע סכנת נפשות צו זיין דארט. אבער וואס האט ר' שלום געקענט טון? דער עראפלאן איז שוין געווען אויפן וועג.

ר' שלום האט זיך מתייעץ געווען מיט די מענטשן וואס ארבעטן אויפן עראפלאן, און זיי האבן געמאכט א פלאן. פאר די אראבישער גרעניץ פאליציי וועלן ארויפקומען אויפן עראפלאן ביים סטאפ אין לעבאנון, וועלן זיי צודעקן ר' שלום מיט אסאך דעקן און קושענעס. אזוי וועלן די אראבער נישט זען אז ר' שלום איז א איד. ב"ה אז דער פלאן איז געלונגען, ווייל די אראבער וועלכע זענען ארויפגעקומען אויפן פליגער האבן טאקע נישט באמערקט ר' שלום.

באלד דערנאך האט דער פליגער זיך אויפגעהויבן נאכאמאל און איז געפליגען ווייטער. דער פיילאט האט אויסגערופן אז דער נעקסטער סטאפ איז אין אינדיע. ר' שלום איז געווארן אומרוהיג, ווייל עס איז שוין געווען ליל ערב ר"ה! ער האט גאנץ גוט געוואוסט אז ער וועט נישט זיין ר"ה אינדערהיים מיט זיין משפחה אין ארץ ישראל. אבער ער האט נאך נישט געוואוסט וואו ער וועט זיין אויף ר"ה. ער האט זיך דערמאנט אז עס איז דא אין אינדיע א אידישע קהילה, אבער ער האט נישט געוואוסט וואו, ווייל אינדיע איז א גרויסע לאנד, און עס איז געווען נאר עטליכע שעהן פאר ר"ה.

ר' שלום האט שטארק געדאווענט אז ער וועט קענען זיין מיט א אידישע קהילה ר"ה, אבער ווי ווייטער דער עראפלאן איז געפלויגען, האט ער אלץ ווייניגער געטראכט אז ער וועט קענען טרעפן אידן אין יענער עק וועלט.

אויפן וועג קיין אינדיע, האט דער פיילאט אויסגערופן נישט גוטע נייעס: עס איז דא א מלחמה אין אינדיע, וועגן דעם נאר מענטשן מיט א פאס פון אינדיע מעגן אראפגיין פונעם פליגער. ר' שלום האט געכאפט א ציטער. עס איז דאך געווען ערב ר"ה אינדערפרי און ער איז נאך געווען אינעם פליגער אין אינדיע!

ר' שלום האט זיך מיישב געווען אז ער דארפט אראפגיין ביים נעקסטען סטאפ, נישט קיין נפקא מינה וואו עס וועט זיין. אפאר שעה שפעטער איז דער פליגער אונגעקומען קיין טיילאנד, א לאנד לעבן טשיינע. ווען ר' שלום איז אראפגעגאנגען פונעם עירפלאנן אין דער שטאט "בעינגקאק", איז עס געווען צוויי שעה פאר דער זמן. ר' שלום האט שנעל געזוכט א קהילה. ב"ה אז ער האט טאקע געטראפן די אידן אין יענעם שטאט און ער איז אנגעקומען אפאר מינוט פאר דער זמן.

דער "ראש הקהל" האט איינגעלאדענט ר' שלום איינצושטייען ביי אים אינדערהיים. ר' שלום איז שנעל געוואר געווארן אז יענע "קהילה" איז נישט קיין ארטאדאקסישע קהילה. אבער, ר' שלום האט נישט געהאט קיין ברירה. עס איז שוין געווען די זמן.

פאר די סעודה ליל ר"ה, האט ר' שלום זיך געוואשן אויף מצה, און מיט דער מצה האט ער געגעסן ירקות, ווייל ער האט זיך נישט געקענט פארלאזן אויף די כשרות פון יענעם "ראש הקהל". די נעקסטע טאג האט ר' שלום געדארפט דאווענען ביחידות ווייל די שול האט נישט געהאט קיין געהעריגע מחיצה, רח"ל. אפילו מיט די אלע שוועריגקייטן, האט ר' שלום געדאווענט די תפילות מיט א מוראדיגע שטארקע כוונה, ווייל ער האט געגלייבט אז אלעס איז השגחה פרטית.

שפעטער אין טאג האט ר' שלום פארשטאנען פארוואס דער אייבערשטער האט אים געשיקט צו יענעם פלאץ אויף ר"ה. דער בעל אכסניה האט געהאט צוויי זון וועלכע זענען געווען קלוגע בחורים. ר' שלום האט געזען אז די צוויי זון האבן זיך אינטערעסירט אין אידישקייט אביסל. ר' שלום האט זיי מקרב געווען מיט שיינע דברי חיזוק און תורה.

דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ר' שלום האט אויפגעטון. ער האט געפועלט אז איינער פון די צוויי בחורים האט מסכים געווען צו גיין לערנען אין "אור שמח," א ישיבה פאר בעלי תשובה אין ארץ ישראל! שפעטער איז דער אנדערער ברודער אויך געווארן א בעל תשובה! נישט נאר דאס, אבער ר' שלום האט אפילו אריינגעברענגט א רוח תשובה אין יענע קהילה! יעצט האט ר' שלום פארשטאנדען פארוואס דער אייבערשטער האט אים געפירט אזוי ווייט אוועק פון זיין משפחה. אזוי ווי עס שטייט אין די תורה: "ושב ד' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים וכו'." די צוויי בחורים פון טיילאנד האבן שוין ב"ה חתונה געהאט און זיי וואוינען היינט מיט זייערע משפחות אין לונדון. אלעס ווייל דער אייבערשטער האט געמאכט אז ר' שלום זאל דורכשלאפן!

לאמיר אלע זיך נתעורר ווערן תשובה צו טון כדי מיר זאלן אלע זוכה זיין צו האבן אן עכט זיסע יאר, זיס ווי האניג. **גוט שבת אלע אידן.**